

standeren paa Braaskovgaard, den tidligere Lærer paa Landerupgaard, som jeg herinde anklagede for at være hadet af Børnene for Vilkaarlighed og Prygl og Haardhed overfor disse. Den Gang søgte man at svine mig til ogsaa fra samme Side. Og nu viser det sig, at man har maattet afskedige denne Forstander, fordi han er overbevist om at have gjort sig skyldig i Svineri overfor Drengene dernede paa Landerupgaard. Men Justitsraad Møller og de Folk have gennem Aarene taalt, ikke alene at han har mishandlet, men at han har demoraliseret, ikke i Flokkevis men i Hundredvis de fattige Børn. I have et Ansvar paa eders Samvittighed, fordi han har demoraliseret disse fattige Børn, som I ville komme til at angre!

R. Andersen: Naar det ærede Medlem nævnedes, at jeg ogsaa tidligere havde været fremme i Flakkebjerg-Sagen, er det for saa vidt rigtigt, som Flakkebjerg hører ind under samme Overbestyrelse som Landerupgaard, men jeg har ikke været fremme som Forsvarer for, hvad Mortensen har gjort der, jeg har kun rettet, naar det ærede Medlem har begaaet Misgreb, og naar han har fremsat Ting, som ikke vare rigtige. Overfor Landerupgaard er ganske det samme Tilfældet. Hvordan det har været før jeg blev Medlem af Overbestyrelsen, kan jeg selvfølgelig ikke sige noget om. Hvis der er begaaet Misgreb af Justitsraad Møller, vil det ærede Medlem aldrig finde mig og vilde aldrig have fundet mig blandt dem, der forsvarede Misgreb. Det, jeg ønsker, er, at Børnene skulle have det saa godt som muligt — det ved det ærede Medlem meget godt. Det har jeg sagt til de Forstandere, som jeg har været med til at ansætte paa Landerupgaard og Flakkebjerg, og jeg ønsker heller ikke, der skal anvendes Prygl, hvis det paa nogen Maade kan undgaas. Det ærede Medlem kender for øvrigt min Stilling til Prygl særlig fra Pryglelovens Behandling. Jeg tror, jeg er lige saa god en Modstander af Pryglene, som det ærede Medlem er. Jeg kommer jævnlig paa Anstalterne og søger at gøre, hvad jeg kan for, at Børnene kunne faa det bedst muligt. Naar det ærede Medlem siger, at vi have meget paa vor Samvittighed, skal jeg sige, at jeg fuldt ud er mig det Ansvar bevidst, jeg har som Medlem af Overbestyrelsen, og jeg skal vel vide at gøre, hvad jeg kan for, at Børnene kunne have det godt. Men en Ting er nødvendig, nemlig at der ikke sker uheldig Ind-

griben fra udenforstaaendes Side, og naar det ærede Medlem fremsætter Beskyldninger, som ikke ere rigtige, mener jeg, det er min Pligt at paavise, at de ere urigtige. Jeg har ikke forsvaret Overgreb fra nogen Side, men jeg modsætter mig, at det ærede Medlem skal have Lov til uimodsagt at fremsætte urigtige Paastande.

Sabroe: For at Sandheden kan komme for en Dag, er det vel ikke nok, at man holder sig til de forhenværende Elevers Udsagn, det er nødvendigt, at saa vidt muligt alle de Personer, som have været knyttede til denne Opdragelsesanstalt, blive afhørte, og det jeg kræver — og jeg beder det ærede Medlem svare mig, om han vil slutte sig til dette Krav, som hele Tiden har været mit Krav — er, at der nedsættes en Kommission til at undersøge disse Forhold. Det er nødvendigt, ogsaa for at kaste et skarpt Lys over de Lærerkrafter, der have været benyttede paa Landerupgaard. Hvis man den 17. Oktober 1907, da jeg rettede mit Angreb her i Salen paa den tidligere Lærer Broe paa Landerupgaard, havde ladet Sagen undersøge og ikke havde søgt at komme mig til Livs, vilde den Skandale være undgaaet, at en Mand, som gennem Aaringer har demoraliseret Børnene paa Landerupgaard, kunde blive Forstander paa Statens eneste Opdragelsesanstalt. Ansvarer herfor falder ikke paa det ærede Medlem, det har jeg aldrig sagt, men paa Overinspektøren og den Overinspektion og de Herrer øverst oppe, som aldrig have villet høre og aldrig have villet undersøge noget. Lad os faa en Kommission, og lad den grundigt undersøge Forholdene, først da kunne vi dømme fuldstændig klart.

R. Andersen: Det glæder mig, at det ærede Medlem nu erkender, at Ansvarer for de paaklagede Handlinger ikke falder paa mig, men saa er der jo ikke noget at angribe mig for. (*Sabroe:* Angrib de andre!). Ja, men jeg angreb det ærede Medlem for de urigtige Paastande, han har fremsat. (*Sabroe:* De ere ikke urigtige!). Jo, de ere urigtige. (*Sabroe:* Ikke een!). De ere, som jeg har oplyst, urigtige. (*Sabroe:* Ikke en Tøddel!). Der er ikke Tale om, at 10—11 Aars Drengene ere blevne jagede op Kl. 4 om Morgenen. (*Sabroe:* Kl. 3 $\frac{1}{2}$ endog!). Nej, det er ikke rigtigt. Nogle af de ældre Drengene, som have maattet deltage i Malkningen, fordi det var nødvendigt for Mejeriets Skyld — ellers kunde de ikke faa Mælken med —